

«**تله موش**» **حسن فتحی در تلویزیون**

تله تئاتر «تله موش» کاری از حسن فتحی و بر اساس نمایشنامه آگاتا کریستی به روی آنتن شبکه چهار سیما می رود. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی شبکه چهار، تله تئاتر هشت قسمتی «تله موش» با داستان جذاب پلیسی قرار است از پنجشنبه (۲۶ بهمن ماه) ساعت ۲۴ از شبکه چهار سیما پخش شود. بازنویس و کارگردان مجموعه تله تئاتر هشت قسمتی «تله موش» حسن فتحی است. این مجموعه به محصول ۱۳۷۶شبکه دو سیماست، بر پایه تله موش آگاتا کریستی ساخته شده‌است. کارگردان تلویزیونی آن ساسان امیرپور، تهیه‌کننده ثریا گلشهر و تدوین مجید میرفخرایی است. زنده یاد جمیله شیخی ، حمید مظفری ، هرمز هدایت ، افسر اسدی ، زنده یاد احمد آقالو ، اردلان شجاع کاوه ، کاظم هژیر آزاد ، رویا نونهالی ، داود اسدی ، فرام منطقی ، زینتوس دبیر ، خسرو قیاسی ، ارزنگ نوری ، آرمن بیات ، ابوالفضل سخی ، علی فروزش وکتایون ملک زاده از جمله هنرمندانی بودند که در این مجموعه ایفای نقش کرده اند. شبکه چهار سیما هر هفته پنجشنبه و جمعه ساعت ۲۴ یک تله تئاتر را در قالب برنامه «همایشخانه» پخش می کند.

«بتکار» در گفت‌وگو با کارشناسان حقوقی ماجرای شکایت از هیات داوران جشنواره فیلم فجر را بررسی می کند

مورد عجیب «لاتاری»

به نظر یکدیگر و مجموع آرا احترام گذاشتیم.»

شکایت از دبیر خانه جشنواره فیلم فجر

محمود رضوی تهیه کننده فیلم «لاتاری» به از اختتامیه در رشته توییت‌هایی نوشت: «جشنواره فیلم فجر تمام شد.مانندیم و مردم منتظر حمایت همیشگی مردم در اکران‌های دو فیلم «لاتاری» و «دارکوب» هستیم»، «هشب از دبیر محترم جشنواره فیلم فجر آقای ابراهیم داروغزاده اجازه گرفتم تا صحبت‌هایی که در آخرین جلسه قبل از صدور پروانه ساخت «لاتاری» در حضور محمد حسین مهدویان در خصوص سرنوشت لاتاری در جشنواره گفتند منتشر کنم»، «و خدا را شاهده می‌گیرم که ایشان مدیر صادق و راستگویی هستند. ایشان در آن جلسه به صورت شوخی و جدی فرمودند که در جشنواره فیلم فجر چپش طوی خواهد بود که هیچ اتفاقی برای «لاتاری» نیسافتند.سیاس از این صداقت که به صورت طنز آینده فیلم را تصویر کردند.» دبیر سی و ششمین دوره از جشنواره فجر در پاسخ به این توییت اعلام کرد: «جواب پرسش‌های شما به این است: ما اضافه کرده بودیم. در ادامه محمدرضا فروتن نیز گفت: «ما به محتوای فیلم‌ها توجه کردیم. «لاتاری» خوشونت و انتقام را ترویج می‌کند، در حالی که ما ترجیح می‌دهیم تا در فیلم‌ها بیشتر مذاکره و گفت وگو ببینیم»

همچنین رسول صدرعملی در پاسخ به پرسشی درخصوص فشارهای یا بیرونی به هیات داوران گفت: «بدا چنین نبود. آقای حیدریان دوبار پیش ما آمدند. یک بار روز اول که ۵ دقیقه آمدند و خوشامد گفتند و یکبار هم روز آخر که کاندیدا به دست ایشان رسیدو آمدند و از ما تشکر کردند. یک نظر هم دادند و آن اینکه یکی از فیلم ها خیلی زیاد کاندیدا دارد، به نظر شما این چنین نیست؟ همین و تمام شد. اما دبیر جشنواره خود را به در و دیوار می زد تا اتفاقی که فکر می‌کرد خوب است رخ دهد اما ترکیبی که چیده بود حرف او را گوش نمی‌کرد» محمدرضا فروتن نیز درخصوص فشارهای احتمالی به اعضای هیات داوران بیان داشت: «در این دوره ای که من حضور داشتم هیچ گونه اعلام فشار و جبری واقعا نبود، اما پیشنهاد بود. اما اینکه ما در موقعیتی قرار دهند که ما باید چنین کاری بکنیم ابتدا، اتفاقا توصیه‌ها و پیشنهادهای موتری بود که من فکر می‌کنم هیات داوران به اشتباه گوش نکردند.ما ما هیات دآوری دموکراتی داشتیم که بسیار

علیرضا کوشک جلالی:

توده مردم را باید به سالن های تئاتر کشاند

دوره‌ای بسیار هم ضروری است) ارتباط برقرار کند، پنج دقیقه بنشیند، فرار می‌کند.»

وی افزود: «چون آن آدم عادی هم به تئاتر احتیاج دارد، مجبور می‌شود پناه ببرد به تئاترهایی بیمحتوای که فقط سرگرمش می‌کند. این گونه است که در طول زمان توده ناگاه شکل می‌گیرد و با توده ناگاه، جامعه را به هر سمتی که بخواهند، می‌کشند. جامعه‌ای که در آن مردم عادی خوراک مناسب فرهنگی نداشته باشند، جامعه وحشتناکی است. سالهاست که دولتمردان هنری جامعه پشتیبانی درخوری از «هنر خواص» می‌کنند، جوایز هم بیشتر به این نوع نمایش‌ها داده می‌شود. غیر مستقیم خط می‌دهند: اگر می‌خواهی مطرح شوی، به طرف آثاری برو که تنها یک تا دو درصد مردم بتوانند با آن ارتباط برقرار کنند. یعنی یک سازمان دهی منظم برای دور نگاه داشتن توده مردم از هنر. این گونه است که روز به روز خرافات، تعصب، خشم و… این کارگردان و مترجم تئاتر ادامه داد: «نویسندگان و کارگردانی که در طول تاریخ در ژانر تاتر مردمی فعالیت کرده‌اند می توان از سوفوکل، شکسپیر، مولیر، تنسی ویلیامز ،نیل سایمون، یاسمینا رضا، وودی آلن و… نام برد. بسیاری از تعزیه‌ها، نمایشهای تخت حوضی، آثار ساعدی، بیضایی… فیلمهای چارلی چاپلین، هیچکاک، اکثر فیلمهای کیارستمی، اصغر فرهادی و… نیز در جره ژانر مردمی قرار می‌گیرند. هم آدمهای عادی می‌توانند با این آثار ارتباط بگیرند و هم روشنفکران لذت می‌برند و این است دلیل موفقیت این نوع کارهایی افتخاری است برای تک تک اعضای گروه خلاق، با نظم و سخت کوش «در انتظار آدولف» که در این وانفاس،رکورد شکن تعداد تماشاچیان می‌شود.» کوشک جلالی اضافه کرد: «هن چند اجرا از نمایش «در انتظار آدولف» را دیدم. شاهد حضور زنی خنده‌کار که برای اولین بار به تاتر می‌آمد، راننده تاکسی، وکیل، هیئت علمی دانشگاه شریف، کارمند بانک، هنرمندان خاص، روشنفکران، دانشجویان و کارگر ساختمانی محل مان در سالن بودم و از این که این نمایش توانسته بود با تک تک این افراد ارتباط برقرار کند، از خوشحالی در پوست خود نمی‌گنجیدم. تاتر اروپا سال‌هاست به این مرحله رسیده: دورانی که هنر برای توده مردم هم باشد، نه فقط برای خواص. این ژانر «هنر مردمی» ستون فقرات فرهنگی آن جوامع است و یکی از دلایلی است که مهر «جامعه با فرهنگ» بر پیشانی شان خورده است.توده مردمی که بهتوون گوش بدهند، کمتر رزه می‌روند. توده مردمی که به دیدن شکسپیر بروند، کمتر عریبه می‌کشند. توده مردمی که یکپاسو را بشناسند، کمتر اسید می‌پاچند. توده مردمی که فردوسی شناس باشند، خردمندانه‌تر رفتار می‌کنند پس باید آنها را به سالن‌های هنری کشاند.» وی اظهار کرد: «نمایش «درانتظار آدولف» موفق به ظاهر ساده‌ای دارد که هر کسی می‌تواند با آن ارتباط برقرار کند. علاوه بر اینکه موقعیت‌های نمایش جهان شمول است و هرکسی بازبانی از زندگی خود را در صحنه‌های مختلف آن می‌بیند.

ایرتکار

در یافت جایزه خود با استقبال مردم از فیلم هستند.»
از آنجایی که نمونه این اتفاق در سال‌های گذشته برای فیلم‌های متعددی رخ داده‌است و اعلام رسمی شکایت و پیگیری آن فصل تازه‌ای را برای سینماگران آغاز می‌کند. با دو نفر از وکلای پایه یک دادگستری در مورد قانون نامبرده شده، گفت‌وگو کردیم.

مدعی می‌تواند ادعای خسارت کند

بهمن کاشورز درباره شکایت از دبیرخانه جشنواره با توجه به اینکه تا امروز نمونه ای مشابهی وجود نداشته است، توضیح می‌دهد: «اینکه تا امروز طرح شکایت خاصی در این مورد سابقه نداشته است، به این مفهوم نیست که بار اولی نمی‌تواند وجود داشته باشد. بدیهی است شرکت کردن یک فیلم در مسابقات داخلی و خارجی در صورتی که منتهی به موفقیت‌های شود، تبعات مالی دارد.

به عبارتی دیگر تهیه‌کننده، کارگردان، بازیگران و… پاداش مالی در نتیجه قرار گرفتن فیلم در رده‌های بالای ارزیابی به دست خواهند آورد. حال اگر تشکیلات، موسسات، کمیسیون و هیئتی که مسئول بررسی فیلم هستند بدون توجیه قانونی یا صحیح آن را از رده ارزیابی خارج کرده باشند، موضوعی است که می‌تواند مورد رسیدگی قضایی قرار گیرد. در این مورد خاص از آنجا که قسمت اول قضیه یعنی هیات انتخاب جشنواره کار خود را انجام داده و بعد هیات دآوری خلاف آن عمل کرده است.

به نظر می‌رسد که ابتدا راجع به این تصمیم اداری در دیوان عدالت بررسی شود. در صورتی که نتیجه به نفع افراد ذی‌نفع باشد، متعاقبا می‌توانند مدعی خسارت شوند. به هر حال از نظر بنده مشکلی برای طرح چنین دعوی وجود ندارد.»

این وکیل دادگستری در توضیح بیشتر قانون نامبرده می‌گوید: «مواد اول قانون دیوان عدالت بیان می‌کند، درباره صلاحیت مختلف اداره دولت است. متعاقبا قواعد دیگری وجود دارد که اجازه می‌دهد در صورتی که این مورد به نتیجه رسیده باشد، مطالبه خسارت شود.»

وقتی وزارت ارشاد محکوم شد

عبدالصمد خرمشاهی در مورد همین موضوع بیان می‌کند: «در مورد دیگری یکی از تهیه‌کنندگان سینما که در حال حاضر نامشان را به خاطر ندارم به بنده رجوع کردند. در این مورد وزارت ارشاد پروانه نمایش داده بودند اما جلوی اکران عمومی را گرفت. وزارت فرهنگ و ارشاد در این مورد محکوم شد. تجدید نظر هم تایید شد ولی بعدها جلوی اجرای این حکم گرفته شد. همچنان سرمایه‌گذار فیلم به دنبال حق قانونی خودشان هستند. بر همین اساس قانون مسئولیت مدنی و قاعده لاضرر وجود دارد. اگر وزارت ارشاد مجوز ساخت داده و شخصی سرمایه‌گذاری کرده است بعد بنا به دلایل نامعلوم ضرری وارد شده، می‌توانند مطالبه کنند.» خرمشاهی با توجه به اینکه جلوی اکران «لاتاری» گرفته نشده و فقط در جشنواره مورد توجه قرار نگرفته است، توضیح می‌دهد: «عوامل فیلم زمانی می‌توانند اقدام کنند که به واسطه فعل یا ترک فعلی متضرر شود. خسارت مالی یا اعتباری وارد به شخص یا اشخاص وارد شود. بر اساس عموماًت قوانین و در نظر قفهی صدماتی نظیر روحی، اعتبار و حیثیت وارد شود، در جریان اثبات این موضوع می‌توانند از طریق دیوان عدالت اداری احقاق حق کند.»

مورد مشابه «حصصانی نیستم»

بنابراین نظر به اظهارات متخصصان این حوزه فیلم‌هایی که علیرغم دریافت مجوز برای ساخت و اکران دچار مشکلاتی از این جمله توقیف فیلم شده‌اند، می‌توانند از طریق مراجع حقوقی اقدام کنند. این در حالی است که دیروز خبری منتشر شد مبنی بر اینکه فیلم «حصصانی نیستم» رضا درمیشیان برای سومین بار ت نوبت اکران گرفته بود، به دستور سازمان سینمایی توقیف ماند. باید دید عوامل فیلم‌هایی نظیر «حصصانی نیستم» نسبت به این بی‌قانونی چه تصمیمی خواهند گرفت.

فرهنگ و هنر

www.ebtekarnews.com

پنجشنبه
۲۶ بهمن ۱۳۹۶
شماره ۳۹۲۹

اخبار

تلاش «دش آکل» برای زندگی

حسن باستانی قصد دارد در نیمه اول سال ۹۷از بین نمایشنامه های «دش آکل» و «خرده جنایت های زن و شوهری»، یک اثر را در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه ببرد.

به گزارش مهر، حسن باستانی نمایشنامه نویس و کارگردان تئاتر درباره برنامه ریزی و فعالیت های منظر خود برای اجرای اثری نمایشی به گفت: اسما!ل یک نوبت اجرایی در مجموعه تئاتر شهر داشتم که بر اساس آن نمایش «صبح یک روز لنتی» را در سالن سایه به صحنه بردم. قرار بود کاری را هم در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه ببرم ولی این اثر نیاز به تهیه کننده داشت و این امکان میسر نشد. وی با بیان اینکه با وجود اینکه چند نمایشنامه جدید در دست دارد ولی قصد اجرای آنها را در فرصت باقیمانده از سال ۹۶ ندارد، اظهار کرد: قصد دارم در سال ۹۷ و در پردیس تئاتر شهرزاد، از میان نمایشنامه های «دش آکل» نوشته خودم و «خرده جنایت های زن و شوهری» نوشته اربک امانوئل اشمیت یکی را روی صحنه ببرم. باستانی یادآور شد: نمایش «دش آکل» دارای تعداد بازیگر بالا و تولیدی حجیم است، از این رو به حضور یک تهیه کننده برای تولید و اجرا نیاز است.اگر این امکان فراهم شود، نمایش «دش آکل» را در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا خواهم کرد و در غیر اینصورت نمایش «خرده جنایت های زن و شوهری» را به صحنه خواهم برد. این نمایشنامه نویس درباره آثار جدیدی که در دست نگارش دارد، توضیح داد: روی طرح و ایده ای با نام «طبل ها به صدا در می آیند» کار می‌کنم که اثری ضد جنگ است و روی این طرح که نگارش آن حدود ۳ تا ۴ ماه به طول خواهد انجامید، متمرکز هستم.

بی‌اعتمادی جامعه به روانشناس در «جاده قدیم»

منیژه حکمت این بار هم مسائل و امور زنان را دستمایه ساخت فیلم کرد او در فیلم جاده قدیم به موضوع حساس تعرض به زنان می پردازد اما فقط سختی ها را نشان می دهد و راهی برای رفع زودتر ناراحتی‌های او ارائه نمی کند.

به گزارش ایرنا، هر چند موضوع اصلی در میانه‌های فیلم مطرح می‌شود اما به خوبی مشکلات، فشار و آسیب‌هایی که یک زن در این شرایط با آن مواجه می‌شود را به تصویر می‌کشد. فیلم اجتماعی که نشان می‌دهد یک زن در این شرایط تا چه حد حساس و آسیب پذیر می‌شود و باید مراقبت‌ها از او افزایش یابد. اما مساله‌ای که در این فیلم نمی‌شود دید حضور یک روانکاو یا روانشناس برای حل بحرانی است که زن آسیب دیده در فیلم با آن مواجه شده است. شاید بسیاری بگویند که فیلم در راستای جنبه آموزشی دارد باید نشان می‌داد که یک زن در این شرایط سخت به شدت نیاز به یک روانشناس دارد و نحوه تاثیرگذاری یک روانشناس را به تصویری می‌کشید اما از سوی دیگر می‌توان نتیجه گرفت که منیژه حکمت شاید عمدا خواسته نشان دهد که جامعه ایرانی تا چه حد با روانشناس بیگانه یا نسبت به آنها بی‌اعتماد است بنابراین مطرح کردن این موضوع برای او مهمتر بوده است. آنجا می‌توان بیشتر به این نتیجه رسید که کارگردان عمداً راه حل روانشناس را وارد فیلم نکرد و بعد از مدت‌ها که از جاده قدیم می‌گذرد صحبت کوتاهی در مورد روانکاو می‌شود و نتیجه‌ای هم از مطرح شدن آن گرفته نمی‌شود و در همان حد می‌ماند، که این نشان می‌دهد کارگردان خواسته از این طریق بگوید که چنین راه‌حلی هم وجود دارد اما خانواده مینو زن شخصیت اصلی فیلم به راحتی از کنار آن می‌گذرد. البته کارگردان یک روانشناس را برای دقایقی وارد فیلم می‌کند ولی مینو شخصیت زن آسیب دیده فیلم اجازه عمل به او نمی‌دهد و اینجاست که یک رئیس بانک و زن تحصیل کرده و با تجربه هم اعتقادی به روانشناس ندارد. درست است که در تمام فیلم به غیر از ۲ جمله در یک سکانس موضوع روانشناس مطرح شد و دفعه‌ای که دوست مینو روانکاو را همراه خود به دیدن او آورد دیگر این موضوع مطرح نشد اما همین قدر کافی بود که بیننده هوشیار پیام را دریافت کند و در ادامه فیلم با دیدن عذاب و سختی مینو، مرتب به این فکر کند که کاش خانواده اصرار بیشتری در بهره گرفتن از روانشناس می‌کرد تا مشکل زودتر حل شود. این فیلم باز هم پیام هایی در خود دارد و به خانواده یک آسیب دیده نشان می‌دهد که بسیاری از مواردی که ساده است و به چشم نمی‌آید هم اگر رعایت شود در بهبود شرایط زنی که حادثه‌ای این چنین را پشت سر گذاشته مؤثر است. خانواده ای که حتی به ذهن شان نمی‌رسد تلفن را از روی پیامگیر خارج کنند و اتاق مینو را تغییر دهند تا به بالکن دسترسی نداشته باشد و امکان خودکشی کاهش یابد از جمله مواردی است که می‌توان چنین پیام هایی را در آن دید. مطرح شدن مشکلاتی که مینو زن شخصیت اصلی فیلم با آن مواجه است جذابیت بیشتری به فیلم داده و اضافه کردن بخشی که تنش مینو با یک وام گیرنده متمول را نشان می‌دهد برای دقایقی ذهن ها را به این سمت می‌برد که شاید حمله به او جنبه انتقام گیری داشته است. در این فیلم موضوع حساسی مطرح می‌شود و جنبه‌هایی از خشونت دیده می‌شود که دیدن فیلم را برای برخی سنین نامناسب می‌کند اما همچون دیگر فیلم هایی که در جشنواره پخش شد هیچ محدوده سنی برای آن مشخص نشده بود و بسیاری از خانواده ها با کودکان خود به تماشای این فیلم و بسیاری از فیلم های دیگر آمدند. فیلم سینمایی «جاده قدیم» چهارمین ساخته منیژه حکمت پس از ۱۰ سال دوری از فیلمسازی است. در خلاصه داستان «جاده قدیم» با بازی مهتاب کرامتی و آتیلا پسیانی آمده است: «هر آستانه سال منو مینو به خانه نمی‌رسد.»